

Viikon sana 28.8. 2018

SALAMA

Minulla oli vuosilomaa elokuun puolivälissä ja tein jälleen jo tavaksi muodostuneen matkan kotiseudulleni Kaakkois-Suomeen. Ensin sisareni luo Kouvolaan ja sitten siitä eteenpäin kotikaupunkiini Lappeenrantaan. Matkasuunnitelmat muuttuivat alun perin ajatelluista jokseenkin perusteellisesti. Yövyimme Ruokolahdella erään sisareni tuttavain ystävän luona. Sieltä päätimmekin poiketa Puumalassa kun matkaa sinne oli vain n. 50 km. Olin käynyt siellä edellisikerran 60-luvulla (ajettiin tosin ohi joskus 90-luvulla). Puumala kiinnosti sillä olin hakenut sieltä kirkkoherranvirkaa vajaat 10 vuotta sitten. Taivaan Isä esti kuitenkin sinne hakeutumisen asettamalla merkillisiä mutta selviä esteitä.

Puumalasta palasimme takaisin Ruokolahden kautta ja menimme Simpeleelle, missä isäni vietti viimeiset vuodet ennen kuolemaansa ja minne hänet myös on haudattu tasan 20 vuotta sitten. Oli tarkoitus yöpyä Simpeleellä sukulaisten luona ja palata sitten Lappeenrannan kautta Kouvolaan. Mutta – päätimmekin tehdä Saimaan ympäriajon. Punkaharjun kautta Savonlinnaan ja sieltä Mikkeleihin ja sitten Kouvolaan.

Punkaharju on näkemisen arvoinen luonnonmaisema, jossa silmä lepää. Ajoimme harjutien kautta. Se on se maisemallisesti kauniimpi reitti. Savonlinnassa hakeuduimme Olavinlinnan lähelle. Ja mitäs minä näinkään lähellä sitä: näin laivan, josta olin kuullut nuoruudessani paljon. En tiennyt, että se oli näin lähellä Olavinlinnaa. Tässä siitä ottamani kuva:

Salama – laiva, höyrykuunari, joka rakennettiin 1874 ja kulki väliä Joensuu – Savonlinna – Lappeenranta – Viipuri – Pietari kuljettaen sekä ihmisiä että tavaraa. Mutta – laiva upposi 13.9. 1898 Saimaaseen yhteentörmäyksen seurauksena. Vastapuolena ja syynä onnettomuuteen oli laiva nimeltä Ilmari, joka törmäsi Salaman kylkeen kohtalokkain seurauksin. Onneksi kukaan ei hukkunut vaan kaikki saatiin pelastettua.

Laiva makasi Saimaan pohajssa aina vuoteen 1971 saakka, jolloin se löytyi (jälleen) kun hinaajan vaijeri osui sen mastoihin. Laiva päätettiin nostaa ja se hinattiin kahden proomun välissä hinaajan vetämänä korjattavaksi. Muistan vieläkin isot lehtiartikkelit ja niissä olevat kuvat Salamasta noiden proomujen välissä.

Ja nyt minulle tarjoutui ainutlaatuinen tilaisuus ei vain nähdä Salama vaan vieläpä kävellä sen kannella ja astua sen sisätiloihin. Se oli vaikuttava kokemus, mitä en ikinä uskonut saavani kokea. Matkani kohokohta.

Salama sai uuden elämän – museolaivana. Salaman kunnostamiseksi myytiin mm. julisteita ja minulla sattuu olemaan sellainen edelleenkin tallessa. Siitä saisi hienon taulun seinälle...

★ ★ ★

Tämän viikon aiheena on – lähimmäinen. Lähimmäisiä ovat kaikki ihmiset auringon alla. Lähimmäisestä tulee helposti mieleen auttaminen. Apua tarvitsevia lähimmäisiä onkin tavattoman paljon ympärillämme. Monet heistä ovat vajonneet syvyyksiin, jopa niin syvälle, etteivät heidän äänensä kannu kuuluville. Emme ehkä edes tiedä heidän olemassa-

olostaan tai olinpaikastaan. Kun Salaman nostamista mietittiin, varmaan ajateltiin monenlaista: mitä sille tehdään, minne sijoitetaan, paljonko korjaaminen maksaa, onko lopputulos kaiken vaivannäön ja kustannusten arvoinen.

Salama on vain laiva, ihminen on paljon arvokkaampi. Mitä olemme valmiit tekemään ja uhraamaan pelastaaksemme jonkun ihmisen? Nostaaksemme hänet pinnalle ja antaaksemme hänelle uuden elämän? Peräänkuulutan ihmisten auttamista ja hätää hukkuvista sieluista. Yhdenkin ihmisen puolesta kannattaa tehdä paljon. Onhan taivaassa suuri ilo yhdestäkin pelastuneesta. Pienikin auttamisteko voi johtaa suureen lopputulokseen. Näin Jeesuskin toimi ihmisiä auttaen ja Jumalan valtakuntaan heitä rakastaen. Moni on löytänyt armollisen Jumalan saatuaan kokea rakkaudentekoja ihmisten kautta. Siinä Jumalan valtakunta on tullut lähelle. He ovat kohdanneet todellisessa rakastavassa lähimmäisessä itsensä Kristuksen. Herra ei tarvitse palveluksiamme itselleen, mutta hän tarvitsee niitä niissä ihmisissä, jotka hän tahtoo voittaa omikseen.

Olkaamme niinkuin ne jotka nostivat Salaman ja antoivat sille uuden elämän päivävalossa ja niinkuin ne proomut jotka kannattelivat Salamaa, kun sitä kuljetettiin ennallistettäväksi. Autetaan yhdessä apua tarvitsevia. Ja emmehän tiedä, milloin itse olemme saman avun tarpeessa. Voimana Kristuksen rakkauden osoittamiseen on Jumalan valtakunnan evankeliumi. Se lupaa kaikki synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja verssää iloon, rauhaan ja vapauteen saakka. Iloista auttajaa Jumala rakastaa.

*Juhani Kapiainen
Pyhämaan pappi*